בס"ד

יום ה', ה' באלול תשנ"ח (27 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשנת 3334 (-426), כחמש שנים לאחר תורתן הנביא הראשון ועתניאל יחזקיאל, ורוח אלוקים אומצתו בבבל ראשי ותבואתו מיתולה. ירושלמה במרחקי אלוקים... וזכריאל לרוש-הבדים נבואה לקחת מלא-חפנו "אחני-אש מבין הכרובים לפרוק את הסיר, ואלמלא הבטנו אל השכחת אל הסיר בתורתן הנביא, לא נשתיירו משונאי ישראל שריד ופליט"

[מסכת יומא, עמ'] [לזות דבר בעתו]

מתי, ו' באלול, יום פטירתו של הרב יום-טוב ליפמן הלר (1579 - 1654), מחברו של חכמי ישראל באירופה בימי הבינ"ם. גילה מעשוריו כשרונות מופלאים, ובגיל 18 (!) נתמנה לדיין בקהילת פראג הגדולה. בשלבו בפראג למד תורה מחברו הדור - רבי יהודה ליוא בן בצלאל (המהר"ל מפראג) ורבי שלמה אפרים מזלנדיץ. מ-1620 הושב את כסא הרבנות בווינה; בשנת 1629 מפאת מלשינות שקר נאסר על-ידי המלכות אך שוחרר לאחר 40 יום מאסר. משנת 1640 ישב על כסא הרבנות בקרקוא ונהנה שם ישיבה גדולה. התפרסם בפירושו הקצרות למשנה, "תוספות יום-טוב", שנדפס במהדורות רבות ונפוץ בכל קהילות ישראל. חיבר מחברות הלכתיות שזכרו עליו, הניח אחריו עשרות כתבי-יד בהלכה ובפרשנות בגמרא ובמסורה.

[פרפראות לתורה]

בפרשת השבוע, פרשת "שופטים", מצווה בנו התורה:

"כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדוח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת..." [כ', פו]

עד הפרי הן תשובים מאד בכלכלת האדם והתורה אוסרת בזיזה בעת מצור אלא בשעת מצוד. טוב בניתוך למסורת הסמים האחרים שכרתו עד-פרי בשורות כיבוש. עם חורבן הבית והגלות נשתנו מעשים רבים ונתקיים דבר האמרה כי "מום שחרב הבית, חרבו עמי מניבתם". נוסחים שבקרו באדם במאה הקודמת ציינו את השממה. אבל היום, עם תחרת הפרח בישראל, שוב מספיק ענף המעשים את כל הברכות של הפרות על ה'ישראל' הממוצע, הנזרע כ-56 קילו פרות לשנה. [שבת בשבתו]

כניסת שבת: 18:47

צאת השבת: 19:44

שבת שלום ויום נעים!